Közéletünk hírei

KÁDÁR JÁNOS TÁVIRATA LUIGI LONGÓHOZ

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára táviratban üdvözölte Luigi *Longót*, az Olasz Kommunista Párt főtitkárát 65. születésnapja alkalmából.

AZ OLASZ NAGYKÖVET KÁDÁR JÁNOSNÁL

Kádár János, a Forradalmi Munkás-Paraszt Kormány elnöke, hétfőn fogadta Paolo *Vita-Finzit*, az Olasz Köztársaság rendkívüli és meghatalmazott nagykövetét, aki a közeljövőben végleg távozik Magyarországról.

MUNKÁSNŐ VOLT, S AZ IS MARADT

„Elfelejtettem mondani: ne értékelje túlságosan érdemeimet, mert az engem sértene. Inkább redukálja. Remélem, teljesíti kérésemet."

Ezt a néhány sort azután vetette papírra *Bakacsi* Júlia, hogy elbeszélgettünk arról a tizennégy esztendőről, amit a textilművekben töltött.

1

Tizennégy esztendő, bárhogy is nézzük, hosszú idő. Pedig 1951 februárjában, amikor először lépte át a textilművek küszöbét, Júlia már régóta dolgozó nő volt.

— Tizenhárom éves koromban kezdtem dolgozni, még odahaza, Makón. Ipari tanuló lettem. Azután mégis másképp alakult. Sohasem bántam meg, hogy arra a barátnőmre hallgattam, aki „idecsábított" Szegedre, a textilművekbe. Igaz, szüleimnek nem tetszett a dolog eleinte, csak akkor nyugodtak bele, amikor látták, hogy ez nekem jó.

Az akkor még vadonatúj üzem 1951-ben már teljes kapacitással dolgozott. Júlia először segédmunkás lett egy rövidke időre, azután egy szalagegyesítő gépre került. Három és fél év után az előfonóba helyezték, s azóta is ott van tulajdonképpen.

— Az első sztahanovista oklevelet 1952 februárjában kaptam meg. Nagyon nagy szó volt akkor sztahanovistának lenni, végtelenül boldog voltam, hogy kitüntettek.

Aki csak egy kicsit is odafigyelt az újságokra, az még mindig jól emlékszik az 52—53-as évekből Bakacsi Júlia, a sztahanovista fonónő nevére. Fényképe, neve aránylag gyakran megjelent. Nemsokára két sztahanovista jelvény díszítette munkaköpenyét, kormánykitüntetést kapott, s felvették a párt tagjainak sorába.

2

Sok emberrel „elszaladt a ló" azokban az években, Júliának is meglett volna rá az „esélye". De nem élt soha az ilyen esélyekkel. Mások elfáradtak vagy kiöregedtek, félreálltak vagy félreállíttattak, ő — anélkül, hogy változni kellett volna — megmaradt. Megmaradt a textilművek egyik legjobb munkásának.

Ha már előbb a kitüntetésekről volt szó, maradjunk ismét e példánál. Az ellenforradalom óta, két „Kiváló munkás", egy „Könnyűipar kiváló dolgozója" jelvénnyel tüntették ki, s még ő volt a brigádvezető, amikor munkacsapata először érte el a szocialista szintet. Azóta már jelvényük is van az oklevelek mellett.

Novemberben a II-es alapszervezet párttitkára lett. Egyszer már volt párttitkár, de a következő választási periódusban „csak" a helyettesi posztot vállalta. Most ismét megválasztották. S a bizalom láttán félretolta szerénységét, elfogadta a megbízatást. Rövidesen öthónapos pártiskolára került Kecskemétre.

Megmondaná, milyen eredménnyel végezte el?

— Hát ha olyan fontos. Jelesre.

Úgy látszik, Bakacsi Júlia csak „jelesre" tud vizsgázni.

3

Hogyan csinálja?

Zavarba jön, keresi a szavakat. Azután, hogy megszólal, már kerek a mondanivalója, s egyszerűen, nemesen cseng minden szava:

— A munkában nincs kisebbségi érzésem. Régen is, most is azzal akarok bizonyítani, ahogy dolgozom. Az igazsághoz az is hozzátartozik, hogy sokszor szerették volna elvenni a kedvem, de sohasem sikerült. Amit csinálok, azt elvből teszem.

4

Amikor megérkeztek az új fonoda angol gépei, Bakacsi Júliát is megkérték a legjobb fonónőkkel együtt, hogy tanulja meg kezelésüket. Amikor pedig munkamódszer-átadókra lett szükség, őt is „kiemelték". Tavaly áprilisban hagyta ott saját gépét, hogy egy kicsit valamennyi előfonógép gazdája legyen.

— A gépek mellett fonónők és leszedők dolgoznak. Többségük aránylag új dolgozó, főképpen a mezőgazdaságból kerültek a gyárba. Munkájukhoz könnyű kéz és begyakorlottság kell. Ha van igyekezet, akkor előbb-utóbb megy a munka is. De ha nincs...

Széttárja a karját.

— A fiatalok hamar kimondják, hogy „nem". Emlékszem, hogy amikor én voltam kezdő, azt se tudtam, mihez nyúljak hirtelenjében, ha közeledni láttam a művezetőmet. Pedig sohasem szólt rám, nem is féltem tőle. A maiaknak egy része mintha más lenne. De ne bántsuk a fiatalokat, jó?

Jó, ne bántsuk. Bakacsi Júlia sem bántja soha őket. Segít nekik, hogy az átképzős idő ne múljon el nyomtalanul felettük, hogy megtanulják munkájuk minden fogását, hogy soha egyetlen gép se álljon kihasználatlanul, feleslegesen.

5

„Elfelejtettem mondani: ne értékelje túlságosan érdemeimet, mert az engem sértene — írta levelében Bakacsi Júlia. — Inkább redukálja. Remélem, teljesíti kérésemet."

Azt hiszem, ő sem gondolhatta, hogy *mindent* hallgassak el. Amit pedig elmondtam, abban túlzás nincsen. Ő ilyen. Nem a szavak, a hétköznapi tettek embere. Munkásnő, a szó teljes, valódi értelmében. Az volt, s az is maradt.

Fehér Kálmán

Papírfedezék mögött

A jelen tudatos építőinek homlokát gyakorta megfelhősíti a feltartóztathatatlannak látszó íróasztal-invázió miatti aggodalom. Jó néhány kommunista fegyvert és pajzsot ragadva vitézül nekirontott már a bürokrácia szörnyetegének, hogy végleg elpusztítsa, de még egynek sem sikerült. Bármennyire bíztak is önnön állhatatosságukban, végül ernyedt ambícióval vonultak vissza a sziszifuszi hadakozásból, jóllehet egy-egy abszurd jelenség gyökeréig akartak leásni. Néha csak egy cédulácska állta útjukat: „Kérem, itt az írás, nem én vagyok a felelős". A látszólagos makulátlanság és mindent igazolni tudás mögött azonban súlyos közpénzek mennek ebek harmincadjára.

A szegedi párttitkároknak, vállalatvezetőknek is valóságos segélykiáltásait halljuk nem egy értekezleten, mert a kérdőíveket, kimutatásokat, jelentéseket időnként olyan tömegben sürgetik tőlük, hogy alig marad idejük a politikai munka és a gazdálkodás igazgatására. Takarékoskodni kell? Igen. Mégis, valamilyen oknál fogva nem szűnik az aktagyártogatók, az improduktív munkát végzők száma, s ebben a jelenségben a kicsinyhitűek már-már valamiféle természetfölötti, áttekinthetetlen misztikumot vélnek látni. Pedig nincs ebben semmiféle misztikum. A fizikai munkától irtózók, az irodai állásokhoz görcsösen ragaszkodók igyekeznek azt a látszatot kelteni, hogy ők nélkülözhetetlenek. Ennek egyik módja pedig a gyakran teljesen felesleges körlevelezés, kerül, amibe kerül alapon.

Olykor valóságos rabjai a merev szabályoknak a papírfedezékek mögött élők. Az egész közösség gondja kevésbé izgatja őket, mert — úgymond — az „nem az ő asztaluk". Egy példa: az Élelmiszerkiskereskedelmi Vállalat a múlt héten kénytelen volt bezárni az újszegedi 18-as árudát, hogy a tönkrement padozatot kijavítsa. Az egészségügyi szakemberek azonban csak abban az esetben engedélyezik ismét a nyitvatartást, ha a vállalat a részleges felújításnál is eleget tesz az általuk előírt költséges követelményeknek. Nem ártana, ha a szakemberek tudásukat, pozíciójukat jobban a lakosság szolgálatába állítanák és mindig többoldalúan mérlegelnék a népgazdaság teherbíró képességét is. Itt arról van szó, hogy a semminél egy kevésbé jól felszerelt üzlet is többet érne ideiglenesen. Ezt csak az tudja igazán, akinek két deka élesztőért is messzire kell gyalogolnia.

Lehet valaki kiváló orvos, tanár, tervező, vagy közgazdász, de ha a dolgok, jelenségek összefüggéseinek vizsgálata helyett csupán a maga szűk kis portáját takarítgatja, csak az egyéni légvárak építése a legfőbb gondja, akkor nem tartható jó szocialista szakembernek. A mai értelemben vett jó szakemberek egyúttal kommunista politikusok is, jóllehet nemcsak kommunisták vannak közöttük. Az ilyenek a párt és az egész társadalom gondjainak tudatában képtelenek elegáns gentleman módjára, zsebre dugott kézzel őgyelegni azzal a kicsinyes meggondolással, hogy ők már megtették a magukét, papírjuk is van róla. Mit mondjunk például arra a tervezőre, aki a jelenlegi lakásínséges helyzetben is csak óriási távlatokban gondolkodik és állandóan költséges csodapalotákat álmodik? Az ilyen mérnököt nem a gondok enyhítése, a takarékossági elvek szigorú megvalósítása érdekli elsősorban, hanem egyéni vágyainak elérése: olyan egyedülálló és nagyszerű várakat építeni, amelyvel megalapozhatja hírnevét. Jó, helyes, hogy képességei legjavát igyekszik adni, de rögtön felvetődik a kérdés, hogy miért az állam pénzén. Ha igényt tart a jó szocialista szakember címre, számára sem lehet közömbös a gazdaságosság, vagyis az a közigény, hogy lehetőleg egy lakóház helyett kettőt építsünk fel ugyanabból az összegből.

Bármit mond is a túlzott érzékenység és a sértődöttség, kimondjuk nyíltan: azok, akik örökké csak a maguk jó bizonyítványát szervezgetik és mutogatják, illetve saját nyugalmukat biztosítgatják holmi kis cetlikkel, bizonyos helyzetekben kerékkötői is lehetnek a társadalmi lendületnek. Ki nem látott már gerendát cipelő munkáscsapatot? A többség majd megszakad az erőfeszítésben, remegő inakkal dülöngélnek a teher alatt, de csak azért, mert mindig akad egy, vagy kettő, aki csak mímeli az erőlködést. Ez a huncutabb fajta csak azért rogyasztja meg a térdét, hogy a vállát ne érje, ne nyomja a gerenda. Társai persze mihamarább észreveszik az efféle mesterkedést, jóllehet, amíg rá nem jönnek, nem értik, miért boldogulnak ilyen nehezen a szokásos teherrel.

Társadalmunk lényegesen gyorsabban haladna előre, ha a lábatlankodó, s ugyanakkor igen falánk bürokráciától megszabadulna. Képtelenség, hogy némelyik szegedi vállalatnál is az összlétszámnak csaknem az egyharmadát teszik ki az adminisztrációs beosztásban ügyködők. Hogyan várható ilyen helyzetben egyszerű és gyors ügyintézés? Nyilván akkor gyártanak majd kevesebb aktát az irodák, ha megritkul bennük az íróasztal, vagyis ha a legszükségesebb szakembereken és segéderőkön kívül a többiek hasznosabb munkakört keresnek maguknak. Ezzel a népgazdaság is jól jár, mert többen fognak konkrét termelőmunkát végezni, ők pedig megszabadulnak a lázas semmittevés és önadministrálgatás gyötrelmes érzésétől.

F. NAGY ISTVÁN

Egymillió köbméter belvízzel kevesebb

Csongrád megyében 21 ezer hold rétet, legelőt és szántót borít belvíz. A védekezést a vízügyi igazgatóság a vízgazdálkodási társulásokkal karöltve mindenütt megindította. Jelenleg 28 különböző méretű szivattyút üzemeltetnek Egy nap alatt több mint egymillói köbméter víztől szabadították meg a termőföldeket. Bekapcsolódtak a védekezésbe a tsz-ek is. Elsősorban az őszi vetésekről engedték le az összegyűlt vadvizeket. A leginkább veszélyeztetett vidéken — Üllés környékén — a négy szomszédos község lakossága csaknem ötezer méter csatornát ásott a vízlevezetéshez. (MTI)

Előrejelzés fénycsapdákkal

Növényvédelmi tanácskozás volt Szatymazon

Néhány évvel ezelőtt a Csongrád megyei MÉK és a Kertészeti Főiskola országosan is egyedülálló kezdeményezésbe fogott Szatymazon. Összesen 9 fénycsapdarendszert építettek ki a táj rovarvilágának pontos megfigyelhetősége céljából. Erre egyrészt a tudománynak volt szüksége, másrészt pedig az éjjel villannyal megvilágított csapdákba befogott rovarokból pontos tájékoztatást nyerhettek, hogy melyik kártevő ellen, mikor kell védekezni a gyümölcsösökben. Ezzel komoly károkat előzhettek meg. E tapasztalatokat értékelték vasárnap délelőtt növényvédelmi tanácskozáson a szatymazi művelődési házban.

Regőczi Istvánnak, a MÉK igazgatójának megnyitója után dr. *Bognár* Sándor kandidátus, a Kertészeti Főiskola tanszékvezető tanára tartott a szatymazi fénycsapdák jelentőségéről tudományos előadást. Rámutatott, hogy nagy jelentőségű tudományos ismeretanyagot szolgáltattak eddig a Kertészeti Főiskola számára ezek a berendezések. S a jövőben még nagyobb feladat vár rájuk a gyakorlati növényvédelemben. Segítségükkel pontosan meg lehet határozni a védekezés időpontját. Ezáltal nagy menynyiségű növényvédőszert takaríthatunk meg, ugyanakkor javul termesztett gyümölcseink minősége is.

Papp Mózes, az FM növényvédelmi szakokatásának képviselője arról szólott többek között, hogy a közeljövőben az ország más gyümölcstermelő tájain is szükségessé válik hasonló összefüggő fénycsapda-rendszer építése.

A tanácskozás állást foglalt abban, hogy Szatymazon a fénycsapdákkal való kísérletezések befejeződtek, s folyamatos üzemeltetésükről a jövőben már a megyei növényvédő állomás gondoskodik. Amikor a csapdákban mejelennek az első almavagy barackmolyok lepkéi, azonnal riasztják a környéket, hogy késedelem nélkül kezdjék meg a védekezést a termelők.

Kedvező szerződéses feltételek

Kifizetődő a baromfitartás

Az egyik legjövedelmezőbb háztáji foglalkozás, a baromfitartás iránt országszerte fokozódó érdeklődés tapasztalható. Az „idény" rövidesen megkezdődik, s ezzel napirendre kerülnek a naposbaromfi-ellátás, valamint a baromfi- és tojásértékesítés kérdései. Naposcsibéből az egész keltetési idényben kereken 27 milliót bocsátanak a háztáji gazdaságok rendelkezésére. Az illetékes szervek tisztában vannak azzal, hogy ez a mennyiség nem fedezi az évről évre növekvő igényeket. Éppen ezért arra hívják fel a baromfitartó háztáji gazdák figyelmét, hogy

a keltetőállomásokról vásárolt naposbaromfit elsősorban a törzsállomány kialakítására, állománycserére használják fel.

Az idén kiadásra kerülő naposcsibék döntő többsége ugyanis Hampshire, vagy Hampshire-el keresztezett sárga magyar, tehát tartásra érdemes, nagyhozamú fajta.

A naposliba-ellátás a kívánt szinten lesz. Mintegy 1,4 millió kerül kiadásra. A földművesszövetkezetek által forgalomba hozott naposliba árával kapcsolatban a végső döntés még nem született meg, de körülbelül 30 forint körül alakul ki.

Naposkacsából nagyjából a múlt évi mennyiséget kapják a háztáji gazdaságok, napospulykából pedig kereken 50 százalékkal többet.

A baromfi- és tojásértékesítési lehetőségek az elmúlt évihez hasonlóan az idén is nagyon kedvezőek.

A tojás árszintje változatlan marad.

Ugyanúgy érvényben marad az a rendelkezés is, mely szerint 1,10 forintnál olcsóbban még a szezon időszakban sem vásárolnak föl tojást. Egy- és több éves szerződés egyaránt köthető. Az egy évre leszerződhető legkisebb mennyiséget 1000 darabban szabták meg. Az újonnan kötött szerződésekre minden egyes tojás után 8 deka tojótápot cserélhetnek a tojásértékesítésre szerződő háztáji baromfitartók. 1 kiló tojótápért 1 kiló 27 deka kukoricát, vagy árpát kell átadniuk. A már korábban megkötött több éves szerződések változatlan feltételekkel érvényesek.

A hízott liba kilóját az idén minden időszakban 25 forintos áron vásárolják.

Minden egyes leszerződött liba után 15 kiló kukoricát adnak állami áron, s ugyancsak minden egyes leszerződött liba után 40 forint előleget vehetnek fel a hizlalók.

A pulyka- és a kacsaértékesítési szerződések feltételei lényegében változatlanul érvényesek. (MTI)

Koszorúzások és ünnepségek 1848. március 15. évfordulóján

A Kommunista Ifjúsági Szövetség Központi Bizottsága és budapesti bizottsága, valamint a Hazafias Népfront Országos Tanácsa és budapesti bizottsága március 15-én, hétfőn koszorúzási ünnepségeket rendezett az 1848-as forradalom évfordulójának alkalmából. A Múzeumkertben Szabó János, a KISZ Központi Bizottságának titkára mondott ünnepi beszédet.

Ugyancsak március 15-i koszorúzási ünnepségeket rendeztek tegnap Szegeden is. A Kommunista Ifjúsági Szövetség és a Hazafias Népfront Szeged városi bizottságainak rendezésében délelőtt 10 órakor három emlékműnél, illetve szobornál emlékeztek meg az 1848-as polgári forradalom és szabadságharc 117. évfordulójáról.

Kossuth Lajos és Petőfi Sándor szobrainak talpazatára, valamint a szőregi csata Aradi vértanúk téri emlékművére a Csongrád megyei, a Szeged városi és a szegedi járási KISZ-bizottság képviselői helyezték el koszorúikat. Velük együtt koszorúzott a Kossuth-szobornál a III. kerületi, a Petőfi-szobornál a II. kerületi, a szőregi csata emlékművénél pedig az I. kerületi népfrontbizottság. A kisdobosok, az úttörők, a középiskolások képviselőin kívül mindhárom helyen több száz főnyi ünneplő közönség gyűlt össze. A Klauzál téren dr. Mihálka György vezetésével a Tömörkény gimnázium, a nemzeti pantheonban Joó Ete vezetésével a Tisza-parti gimnázium, az Aradi vértanúk terén pedig Szécsi József vezetésével a Ságvári gimnázium kórusa énekelte el a Himnuszt és a Szózatot.

Délután a Juhász Gyula Művelődési Otthonban emlékünnepséget rendezett a Hazafias Népfront és a KISZ városi bizottsága. Az elnökségben helyet foglalt Bódi László, az MSZMP Szeged városi végrehajtó bizottságának tagja, országgyűlési képviselő, Deák Béla, az MSZMP Szeged városi bizottságának osztályvezetője, dr. Földi Gábor, a KISZ Szeged városi bizottságának titkára, Hofgesang Péter, a Hazafias Népfront Szeged városi bizottságának titkára, Varga Gyula százados, a néphadsereg Szegeden állomásozó műszaki alakulatainak KISZ-titkára, Sisák Gyöngyi, a Tisza-parti gimnázium KISZ-bizottságának titkára.

Miután a Radnóti gimnázium énekkara Joó Ete vezetésével elénekelte a Himnuszt és Dubecz György, a 624-es Ipari tanuló Iskola növendéke elszavalta a Talpra magyart, Hofgesang Péter nyitotta meg az emlékülést. Dr. Földi Gábor ünnepi beszédében méltatta 1848. március 15. jelentőségét és hangsúlyozta, hogy azokat a követeléseket, melyeket a márciusi ifjúság vallott magáénak, a felszabadult magyar nép maradéktalanul meg is valósította.

Az ünnepség második részében színvonalas műsorra került sor, melyben Dácsin Mária és Visontai István, a zeneművészeti szakiskola növendéke, Póczik Miklós, az orvostudományi egyetem hallgatója és az Ifjúsági Ház harmonika-zenekara lépett fel.

Április 4 19: tavaszi szünet

Az általános és középiskolákban Budapesten és az egész országban április 4-én kezdődik a tavaszi szünet. A szünet megkezdése előtt az utolsó tanítási nap április 3., szombat. A tanítás országszerte április 20-án, kedden kezdődik újra.

A gimnáziumokban és a szakközépiskolákban a végzős negyedik osztályos tanulók utolsó tanítási napja a művelődésügyi miniszter rendelete értelmében május 8., szombat.